

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De pugna contra propria vitia. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Matt. 19.

semper bonum. Non potes perfectè amare Deum, nisi contemnas teipsum & mundum propter Deum; qui reddet tibi centuplum in præfenti, & vitam æternam in futuro.

3. O frater peregrine, non sit tibi graue elongari ab amicis & notis; qui sæpe sunt impedimentum æternæ salutis, & subtractio diuinæ consolationis. Vbi sunt socij tui, cum quibus lusisti & risisti? Nescio. Abierunt, & me reliquerunt. Vbi est, quod heri vidisti? Euanuit. Vbi est, quod comedisti & bibisti? Totum periit. Quid nocuit, quod abstinuit? Nihil omnino. Sapiens ergo, qui Deo seruit, & seculum cum suis delectationibus funditus spernit. Verè ita est. Væ omnibus mundi illecebris ebrijs, quos citò omnis iucunda societas deseret, fugiet, atque sepeliet. Ecce mortui sunt omnes. Non vltra reuertentur ad me; ego magis sequar te, Deo vocante. Hospites fuerunt super terram, & ego. Omnia hinc reliquerunt, & ego. Tanquam vmbra subito transierunt, & ego.

CAPVT III.

De vera sapientia apud Deum querenda.

Prou. 3.

1. **B**eatissimus vir, qui inuenit sapientiam. Quare veram sapientiam, quam Christus docuit, & exèplo suo ostendit. Verus sapiens odit iniquitatem, loquitur veritatem, & operatur iustitiam. Qui sobriè, castè, piè, humiliter, & deuotè viuunt, & pericula tentationum cauent, sapiens est & Deo placet. Hic bonam famam habet, bonam conscientiam seruat, tristitiam fugat, pacem possidet, & cordis letitiam frequenter à Deo accipit, quam mundus ignorat nec sapit.

2. Sapientia mundi vanitas est, & stultitia reputatur apud Deum. Decipit suos amatores, & in fine torquet amantes. Sapientia verò carnis mors animæ est, quæ subito tollit pariter vina bibentes & delicijs inhaerentes. Nam luctus & poena, post carnis gaudia foeda. Trahitur autem vera sapientia, de occultis verbis & factis actibus Christi; qui suadet spernere mundum, fugere delicias, domare carnem, pati dolores, subire labores, amare virtutes.

CAPVT IV.

De pugna contra propria vitia.

Matt. 11.

1. **R**egnum calorum, vim patitur. Multorum est incipere, paucorum proficere, paucissimorum ad perfectionem peruenire. Aut enim ad carnem nimis labimur, aut in superbiam erigimur, aut aduersis frangimur. Heu rarò hic inuenitur, qui Deum pure querat, & seipsum perfectè vincat, & funditus relinquat. Dixit qui-

quidam deuotus: Rara auis perfectio, arduum nimis vincere se-
ipsum. Qui non laborat pro virtute, non satiabitur eius dulcedi-
ne. Omnis virtus bonum habet sibi annexum, & recreat bene o-
perantem. Qui vitiose agit, generat sibi malum finem, perdit ho-
norem, destruit quietem, inuenit dolorem, auget tristitiam, tollit
boni saporem. Qui autē abstinet à licitis, securior est ab illicitis.

2. Qui canis linguam restringit, morsum non timebit: & qui
silentium strictè seruat, labijs suis nō offendit. Longè est à mēda-
cio, à lite, à detractioe, à maledictione, ab ira & murmuratioe,
qui libenter later & tacet. Qui non audit mala, nec videt vana,
facilius ea vitat, & negligit similia recogitare. Sensuum enim cu-
stodia puritatis est causa, pacis disciplina, deuotionis camera.
Quando ita venit ad mentem, sapientia recedit à prudente. Qui
iracundè loquitur, latrānti cani assimilatur. Qui autem mansue-
tè respondet, irē motum frangit, & pro spinis rosas prabet affli-
cto. Benedicta lingua prudentis, quia sanat vulnera irascentis.
Qui resistit vitijs, quā cito oriuntur & parua videntur, facilius
ea expellit, antequam duriora fiant.

3. Qui innititur deuotis exercitijs, orando & meditando que
cælestia sunt, assimilatur sapienti hortulano, plantanti rosas & li-
lia in agro suo. Hic valde gaudebit in futuro, cum sanctis Ange-
lis in cælesti paradiso. Angelis est similis, qui puritatem custodit
mentis & corporis. Dæmonum est seruus, qui consentit vitijs, &
delectatur in cogitationibus prauis. Dura est pugna delectationi
resistere, sed durior erit pœna futura in æternis ignibus cruciari.
Ardor ardore vincitur, clauis clauo expellitur, risus mœrore fu-
gatur. Cum amor Dei intrat, cuncta transitoria de corde recedūt.
Sapiens est ille, qui spernit millia mille. Omnia sunt nulla, Rex,
Papa, & plumbea bulla. Cunctorum finis, mors, caro foeda, cinis.
Quantumcumque enim quis se extollit, nil est, mors omnia tol-
lit. Felix peregrinus, qui habet hospitium in cælis.

CAPVT V.

De deuotionis gratia acquirenda.

I. Vobis, qui videtis, quia stebitis. Sicut virtus non potest stare *Luce 6.*
cum vicio, sic deuotio non potest acquiri cum risu & in cō-
tuitio, sed cum luctu & in silentio. Perfecta autem virtus non su-
bito acquiritur, sed paulatim cum multo gemitu & dolore, cum
firmo proposito proficiendi semper in melius, vim sibi faciendo
sapius, scilicet ieiunando, vigilando, orando, meditando, studen-
do, scribendo, laborando, à fabulis abstinendo, & in secreto li-
benter manendo.

K k 2

2. Omne